

NABAWION (2) *part praet pass pf*

Oba a jasne; tekst nie oznacza ó.

sg f N (praed) nabawiona (1). \diamond n N (praed) nabawion(e) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Mający co, pełen [czego] (2) : Gdyż iey władza z pomocy Bożey iest śpráwioná/ Ták wćiefzney rośkofzy prawdzie nábáwioná. PaxLiz A2v; Ktorego [smutku] iálny skutek ná ćiele Wáfzmoćci. Gdyż prze zeń hániebnie iest nábáwione mdłoćci. PaxLiz B3.

Cf NABAWIĆ

LW